

Het veilige pedagogische klimaat van de school

Op de Montessorischool vinden we een sociaal veilig klimaat heel belangrijk. De kern van veiligheid is respect, het respectvol omgaan met elkaar. Dit betekent dat kinderen elkaar de ruimte geven, zowel lichamelijk als geestelijk. Niemand is beter of slechter dan een ander, iedereen is zoals hij is en kan zijn.

De leerkrachten besteden voortdurend aandacht aan een respectvolle omgang met elkaar en zien erop toe dat het ook daadwerkelijk gebeurt. Bij situaties waar geen respect getoond wordt voor de ander, wordt corrigerend opgetreden.

De leerlingen leren al pratend om te gaan met elkaar; vragen stellen, luisteren, duidelijk vertellen, een onderwerp presenteren, leiding geven en leiding accepteren. Respect tonen en gerespecteerd worden krijgen zo concrete inhoud.

Er zijn afspraken die in en buiten alle groepen van de school gelden. Als basis voor het sociale klimaat gebruiken we de kanjertraining in de groep en hebben we de volgende afspraken met elkaar opgesteld.

1. Wees vriendelijk naar elkaar en toon respect naar de ander
2. Laat anderen meedoen, zodat niemand zich buitengesloten hoeft te voelen
3. Als je iets dwarszit, praat hierover
4. We accepteren iedereen zoals hij/zij eruit ziet of is, anders zijn is prima
5. Als iemand een foutje maakt geeft dat niet, we maken allemaal fouten. Help elkaar hierbij
6. Respecteer andermans eigendommen
7. Bij een ruzie probeer je er eerst samen uit te komen, als dat niet lukt, vraag je hulp bij de leerkracht
8. Als je ziet dat een kind gepest wordt, dan steun je hem/haar door bijvoorbeeld naar de leerkracht te gaan

Hoe creëren wij dit pedagogisch klimaat?

De leerkrachten zijn continue bezig met het sociale gedrag van kinderen; de manier waarop ze tegen elkaar praten, samenwerken en bewegen. Corrigeren gebeurt de hele dag door en zoveel mogelijk op een positieve manier bijvoorbeeld "loop rustig door de gang" in plaats van "niet rennen".

Als school hanteren we de stelling: "Elke leerling zit bij het hele team op school". Dit betekent dat ieder kind in en buiten de groep door ieder teamlid kan worden aangesproken of geholpen als dit nodig is.

Helaas komt pesten op alle scholen voor, ondanks een goed sociaal klimaat. Als school keuren we pesten af. Wij nemen elk bericht en elk signaal dat te maken heeft met pesten serieus en proberen hier adequaat op te reageren.

Regelmatig wordt een onderdeel van de kanjertraining behandeld en uitgewerkt in de groep. Als het nodig is voor een groep, wordt hier meer aandacht aan besteed. De leerkracht houdt dit proces goed in de gaten.

Drie keer per jaar wordt er een sociaal-emotionele volglijs (ZIEN) ingevuld en besproken in de bouw en met de intern begeleider.

Elk schooljaar wordt in groep 6 de schoolvragenlijst ingevuld. Bij een opvallende score stelt de leerkracht een plan op voor dat betreffende onderdeel. Door deze leerlingen wordt de lijst opnieuw ingevuld aan het eind van het schooljaar en eventueel nog een keer in november groep 7.

Bij het bespreken van conflictjes of incidenten maken we zoveel mogelijk gebruik van de Kids' skills methode. Bij deze aanpak staat de oplossing centraal in plaats van het probleem. Het kind heeft een actieve rol bij het bedenken van de stappen die nodig zijn om tot de oplossing te komen.

Aanpak pesten

Op de Montessorischool staat het veilige sociale klimaat hoog in het vaandel maar dit betekent niet dat pesten bij ons niet voorkomt. Pesten is een natuurlijk gegeven dat in groepen ontstaat en vooral in dynamische groepen tot uiting komt. Helaas kan dit niet geheel voorkomen worden, belangrijk is echter hoe je dit op school signaleert, het bespreekbaar maakt en hier op inspeelt.

Wat is het verschil tussen plagen en pesten? Kinderen kunnen soms gekwetst of bang zijn na een confrontatie met een ander kind dat roept, duwt, het uitlacht of slaat. Als het om een eenmalig incident gaat, spreken we niet over pesten.

Er wordt van pesten gesproken wanneer de incidenten regelmatig terugkeren gespreid in de tijd en er sprake is van een ongelijk machtsevenwicht. Pesten is niet alleen een proces van de pester en het slachtoffer, ook de getuigen (medeklasgenoten) zijn, hoe passief dan ook, van invloed op dit gebeuren.

Hoe pakken wij pestgedrag aan op onze school?

We onderscheiden vier stadia:

Stap 1; signaleren

- Elk probleem of klacht wordt serieus genomen. Het kan een signaal zijn van het kind, een observatie van de leerkracht of de zorg van een ouder.
- De leerkracht houdt in Parnassys bij of het om een incident gaat of structureel voorkomt.
- Afhankelijk van het probleem wordt er aandacht aan besteed in de klas of met een groepje kinderen.
- Wanneer drie keer in een korte tijd sprake is van gericht pestgedrag worden ouders van de pester en de gepeste hierover geïnformeerd.
- De kanjertraining wordt gebruikt om sociaal gedrag te bespreken en aan te leren.
- Er wordt gewerkt vanuit een oplossingsgerichte manier van denken, soms kan het wenselijk zijn om een groepsplan gedrag op te stellen.
- Evalueren van gemaakte afspraken met alle betrokkenen.

Stap 2; hulpvraag bij lb-er

- Wanneer de aanpak in de klas niet werkt, wordt dit besproken met de lb-er. De directeur wordt geïnformeerd.
- De lb-er onderzoekt samen met de leerkracht welke hulp al geboden is voor het gepeste kind en de pester en wat nog nodig is. Hierbij kan gebruik gemaakt worden van observaties, kind gesprekken, gesprekken met ouders over gedragsverwachtingen van de pester en hoe ouders hier thuis mee om kunnen gaan. Extra pleinwacht lopen, toepassen van kids' skills of een sociale vaardigheidstraining kunnen eventueel ook ingezet worden.
- Voor de pester en de gepeste wordt een plan van aanpak opgesteld.
- Evalueren van interventies en gemaakte afspraken met alle betrokkenen.

Stap 3; aanpak No Blame

- De No Blame aanpak wordt ingezet wanneer stap 1 en 2 niet hebben gewerkt.
- Bij deze aanpak wordt de verantwoordelijkheid bij de groep gelegd. De pester(s), de meelopers en een aantal neutrale leerlingen worden samengebracht en samen gaan ze op zoek naar mogelijke oplossingen om de gepeste meer in zijn/haar kracht te zetten. Deze aanpak heeft niet tot doel om te beschuldigen of te bestraffen maar het negatieve gevoel bij het slachtoffer weg te nemen.
- Ook voor deze aanpak wordt een plan opgesteld dat geëvalueerd wordt met alle betrokkenen.

Stap 4: hulp van buiten school OLBZ (onderwijsloket bovenschoolse zorg)

- Als alle voorgaande interventies niet tot het gewenste resultaat hebben geleid dan wordt de hulp van het samenwerkingsverband ingeroepen. De school en het samenwerkingsverband brengen samen de problematiek in kaart, de ingezette interventies worden besproken en er wordt gezocht naar mogelijke oplossingen.
- De zorg wordt in de VIR (verwijsindex) geregistreerd.
- Als er geen oplossingen zijn dan wordt een schorsing overwogen of kan een verwijzing naar een andere basisschool plaatsvinden.

- Alle stappen die worden ondernomen worden genoteerd in Parnassys.

Er kunnen situaties voorkomen waarbij stappen worden overgeslagen omdat het probleem een bepaalde urgentie vraagt. Ook kan er een overlapping van stappen plaatsvinden.